

Kroniek

Oudheidkundige vereniging
Arent thoe Boecop

*kroniek no. 174
September 2024*

NIEUWE LEDEN

In de eerste helft van 2024 hebben zich maar liefst 62 nieuwe leden laten inschrijven bij onze vereniging. Daarmee naderen we de magische grens van 2000 leden. Het bestuur is heel blij met deze positieve ontwikkeling. We heten alle nieuwe leden van harte welkom. De nieuwe leden die zich vanaf 1 januari 2024 hebben aangemeld:

J. van Aperloo	Delfzijl	D. van der Beek	Elburg
B. den Braber	Hoge Enk	E. van Loenen	Elburg
H. Nagelhout	Elburg	C. Verhoef	't Harde
A. Westerink-van Triest	Doornspijk	J.W. Dekker	't Harde
T. Post	Elburg	R.E. Willemsen-Stoffer	Nunspeet
P. Bultman	't Harde	T.H. Kruithof	Elburg
B. van der Weerd-Pleiter	Oostendorp	H. van Dort	Putten
J. Holwerda	't Harde	H. Witteveen	Doornspijk
H. van de Streek	Elburg	T. Junte	Elburg
M.P. Oldenbroek	Elburg	M. van den Berg	Elburg
E. de Haas	Elburg	S. Zoet	Elburg
J. Stavinga	Zuidhorn	T. Bonthuis	Elburg
J. Lussenburg	Midlaren	C. Buis	Elburg
B. Scholing	Elburg	R. van Veen	Elburg
C. Pelleboer	Elburg	J. IJben	Elburg
M. Hofland	't Harde	G. Jansen	Elburg
E. Bos	Elburg	B. Auée	Elburg
G. Petersen	Elburg	J. Vinke	Doornspijk
H. Westerink	't Harde	M.C. de Hoogh	Den Dolder
A. Bijl	Elburg	J. van der Weijden	Elburg
H. Roossien	Elburg	R. Docter	't Harde
G.J. van Dijk	Heerde	M. de Hoogh	Amstelveen
J. Westerink	Elburg	T. van Putten	Elburg
M. Pasma-Bergsma	't Harde	C. Kroon	't Harde
W. Koster	Elburg	L. Jansen-van de Streek	Elburg
M. Ruitenbergh	Elburg	M. Post	Urk
P. Hogeweg	Den Haag	B.A. Jansen	Oosterwolde
G. Langendijk-Westerink	Apeldoorn	A.J. van der Linden	Hilvarenbeek
K. Middelkoop	Elburg	J.P. Minderhout	Enkhuizen
L. Wessels	Elburg	C. ten Have	Zwolle
H. Hoekert	Elburg	H. de Vries	't Harde

Wellicht is het een idee om iemand in uw kennissenkring of familie een **cadeaulidmaatschap** aan te bieden voor een jaar. U betaalt als schenker 20 euro contributie voor het eerste jaar. Daarna kan de ontvanger alsnog beslissen om lid te blijven van onze vereniging. Een leuk verjaardagsgeschenk.

INHOUDSOPGAVE

NIEUWE LEDEN	2
WOORD VOORAF	4
	33
SPONSOREN	38
COLOFON	39

WOORD VOORAF DOOR DE VOORZITTER

Beste leden van Arent thoe Boecop

Ik schrijf dit stukje terwijl de zomer nog volop gaande is. We kamperen in Friesland, op de grens met Drenthe, een gebied met veel geschiedenis en cultuur. We maakten bijvoorbeeld een lange fietstocht door het gebied van de Koloniën van Weldadigheid. Ook in Veenhuizen zijn we (weer) geweest. Steeds hoor je nieuwe verhalen en wetenswaardigheden. Zo is het natuurlijk met alles wat met het verleden te maken heeft. Ook met de geschiedenis van Elburg. Hoe meer je je verdiept hoe meer verhalen, feiten en inzichten tevoorschijn komen. Het is altijd zo boeiend om daar dan weer de connecties tussen te vinden en het totale verhaal steeds meer tot een geheel te maken. Op die manier begrijp je de zaken

die nu spelen vaak beter. Dat is wat het onderzoeken van het verleden met je doet. Wij blijven nog even in dit mooie gebied om ook hier de bijzondere cultuur te beleven.

Het is nog steeds 2024, het jaar waarin Arent thoe Boecop vijftig jaar bestaat. We hebben al wat feestelijkheden achter de rug, met als hoogtepunt de feestavond voor vrijwilligers bij restaurant De Haas. Op die avond werd ons nieuwe boek gepresenteerd, het Kunstboek. Het boek is door u, onze leden, heel goed ontvangen en we hebben er veel lovende woorden over gekregen. Dat is heel fijn! Verder werd Willem van Norel die avond tot Ereburger van Elburg benoemd. Ook dat was een feestelijke en unieke gebeurtenis met toespraken, muziek en

allerlei verrassingen. En mooi dat veel van onze vrijwilligers erbij waren natuurlijk! Ook was er in april een reünie voor oud-bestuursleden. Dat was een gezellige avond waarin de kennis over Elburg getest werd en herinneringen aan oude tijden gedeeld werden.

Voor dit jaar staan nog een paar speciale vijftig-jaar-gebeurtenissen op stapel. Daarover vertel ik u verder nog niet, want we vinden het leuk bij Arent thoe Boecop om u te verrassen. Ik wens u nog een mooi vervolg van dit jaar toe en ik hoop u te zien bij onze volgende activiteiten.

Met een hartelijke groet,
Pauline van Zweden,
Voorzitter

KENNISMAKING MET JOOP ZWART

Ik ben Joop Zwart en ben sinds 1 augustus 2023 bestuurslid van de oudheidkundige vereniging 'Arent thoe Boecop'. Mijn taak binnen het bestuur is de ledenadministratie en dat is meer werk dan dat ik in eerste instantie dacht. Maar tegelijkertijd ook een uitdaging, een precies werkje. Dagelijks komen er mutaties binnen zoals nieuwe leden, verhuizen, overlijden, etc. Maar wie is Joop Zwart? Ik ben eigenaar van de kledingwinkel Poort 5 in de Vischpoortstraat te Elburg, sinds 1976. Een geboren en getogen 'botbek', aan de haven geboren en opgegroeid. Mijn vader was kolenboer (een uitgestorven beroep). Ik ben getrouwd met Rachel (geen Elburgse) en vader van twee dochters, Joanne en Willemijn. En niet te vergeten opa van drie kleinkinderen.

De geschiedenis van Elburg loopt door mijn bloed; ik ben enorm geïnteresseerd. Vanaf het begin ben ik al lid van Arent thoe Boecop. Verzamelaar van oude foto's en Ansichtkaarten van Elburg en omgeving. En al tien jaar de beheerder van de Facebookpagina 'Elburg Destijds', velen waarschijnlijk wel bekend. Als bestuurder van Arent thoe Boecop is het handig als je een echte Elburger bent. Je kent hierdoor veel mensen, je weet hoe de familiebanden lopen en je weet 'hoe de hazen lopen in Elburg'. Velen zullen zich afvragen, maar waarom ben je dan nu pas bestuurslid geworden van Arent

Joop Zwart is als nieuw bestuurslid verantwoordelijk voor de ledenadministratie van Arent thoe Boecop.

thoe Boecop en niet eerder? Het klinkt een beetje cliché, maar ik had te veel andere taken binnen diverse besturen en allerlei organisaties. Dus gewoon geen tijd, want ook het werk in mijn winkel vergt veel tijd en aandacht.

Ik ben overal mee gestopt, alleen de Botterdagen en de Sinterklaas Intocht doe ik nog wel. En dan uiteraard de ledenadministratie van Arent thoe Boecop. Een nieuwe uitdaging en meedenken in het bestuur om een vereniging van 50 jaar springlevend te houden, toekomstbestendig te maken en door te geven aan de volgende generatie.

Joop Zwart
ledenadministratie@
arentthoeboecop.nl

PROGRAMMA ACTIVITEITEN NAJAAR 2024

5 september - 3 november:

Tentoonstelling over scheepsmodellen in Museum Elburg

12 september - 14 september:

Botterweekend met expositie van de schildersclub Het Westerkwartier in het Gruithuis, visverkoop in de Visafslag van Elburg en het Open Huis in de palingrokerij Rozemarijnsteeg 25.

19 oktober: Excursie naar Het Hogeland (Noord-Groningen) met bezoeken aan Warffum, Ulrum, Ezinge en Westermenden. Maximaal 50 personen.

23 oktober: Lezing door René Arendsen (Ridders van Gelre) over de geschiedenis van het gewest Gelre in buurtschapshuis Ons Huus op de Hoge Enk. Entree: gratis kaartjes af te halen bij de VVV (maximaal 2 kaartjes per persoon).

5 november: Algemene Ledenvergadering.

21 november: Historische Maaltijd.

17 december: Sfeerwandeling.

4 januari 2025: Nieuwjaarsreceptie.

Via de website, de facebookpagina, de digitale nieuwsbrief en de sociale media worden de leden vooraf per evenement verder geïnformeerd.

TERUGBLIK OP DE ACTIVITEITEN

In het eerste halfjaar van 2024 organiseerde onze vereniging tal van activiteiten. De aftrap was op zaterdag 6 januari met de traditionele nieuwjaarsreceptie. In een bomvol Gruithuis hield voorzitter Pauline van Zweden een inspirerende nieuwjaarstoespraak. Ze blikt vooral vooruit op het vijftigjarige jubileum van de vereniging.

Op 25 januari vond in het Buurtgebouw in Oostendorp opnieuw een **Dialectavond** plaats. In de jaren tussen 2002 en 2014 organiseerde Arent thoe Boecop dertien keer met succes een Dialectenavond. De avonden werden in het verleden altijd druk bezocht.

In 1982 gaf de oudheidkundige vereniging Arent thoe Boecop het *Woordenboek Elburgs Dialect* uit. Het boekje vond destijds een warm onthaal in Elburg.

In 2007 volgde een luxe heruitgave (met aanvullingen) van dit Elburgs Woordenboek, geïllustreerd met prachtige foto's.

Er wordt helaas steeds minder dialect gesproken. Ouders leren het dialect blijkbaar niet meer vanzelfsprekend aan hun kinderen en er is steeds minder aandacht voor de streektaal. Toch is de streektaal een belangrijk cultuurhistorisch gegeven.

Er was ook dit jaar een zeer interessant en humoristisch programma samengesteld. Sketches, liedjes verhalen en gedichten zorgden voor een zeer afwisselend programma. En ook dit jaar zat de grote zaal van het Buurtgebouw stampvol.

Op 8 februari vond in het Gruithuis de presentatie plaats van **publicatie 115**, een themanummer over 100 jaar wasserij Het Vertrouwen. Het onderzoek en het schrijven van de teksten over de geschiedenis van de wasserij werden uitgevoerd door ons lid Henk van Leeuwen uit Nijverdal.

Het is een zeer interessante uitgave geworden. Tijdens de presentatieavond verzorgde Henk van Leeuwen, kleinzoon van de stichter van de wasserij in 1924, een interessante powerpointlezing. Familieleden, oud-werknemers en enkele bijzondere gasten waren hierbij aanwezig. Uit de vele positieve reacties van onze leden blijkt dat het boek over de wasserij als zeer geslaagd kan worden beschouwd.

Voor het eerst sinds het jaar 2010 werden er weer twee **visserijavonden** in Het Huiken gehouden. Op 22 en 23 februari waren de beide avonden volledig uitverkocht. Ruim 700 leden konden genieten van prachtige filmbeelden samengesteld door Barend Bosman en Willem van Norel. De sfeer was als vanouds. Dit keer werden onder andere beelden vertoond van enkele verdwenen winkeltjes in de Elburger binnenstad. Er was aandacht voor de Elburger kottervloot en voor het EK (Elburgs Kampioenschap) Klompzeilen. Ook was er een interessante documentaire over het vissermansleven van Tinus Visscher (EB 53).

Net als in 2022 en 2023 werd ook dit jaar een **nachtelijke wandeltocht naar Heerde** georganiseerd. In de nacht van 12 op 13 april liepen ongeveer vijftientig leden een bezinningstocht naar de Klementbrug bij het Apeldoorns Kanaal in Heerde. Om zeven uur in de ochtend vond daar de jaarlijkse herdenking plaats waarbij twaalf slachtoffers van de Duitse terreur werden herdacht. Tot de slachtoffers behoorden ook de verzetsmensen Henk Hulst en Niek Rambonnet uit Elburg.

In de nacht van 4 op 5 mei haalden acht sportieve langeafstandlopers in estafettevorm het **Bevrijdingsvuur** op uit Wageningen. Deze traditie wordt al vele jaren gezamenlijk door de Oranjevereniging Elburg en Arent thoe Boecop georganiseerd. Omstreeks 7.00 uur in de ochtend werd de loopgroep verwelkomd door burgemeester Jan Nathan Rozendaal en een viertal veteranen.

Op de Vischmarkt werd het Bevrijdingsvuur ontstoken, waarna de aanwezigen twee coupletten van het Wilhelmus zongen. Deze bijzondere gebeurtenis werd afgesloten door een traditioneel ontbijt in het Gruithuis.

Op dinsdag 14 mei werd in Dorpshuis De Deel de **Algemene Ledenvergadering** gehouden. Naast het jaarverslag van het bestuur en de jaarverslagen van de werkgroepen presenteerde penningmeester Lammert van het Goor de jaarcijfers van de vereniging van het jaar 2023. De vereniging staat er financieel gezond voor. Het ledenaantal groeit nog steeds. Tijdens het tweede deel van de vergadering werden drie aanvullende agendapunten behandeld:

- Het bezwaarschrift met betrekking tot De Nieuwe Haven.
- De ontwikkelingen van de palingrokerij aan de Rozemarijnsteeg,
- De werkzaamheden van de werkgroep Begraafplaats Doornspijk-Dorp.

De sfeer tijdens deze ALV was zeer prettig.

Op zaterdag 18 mei namen ongeveer veertig wandelaars deel aan een interessante **wandeltocht**. Na eerst een rondje om de vesting gelopen te hebben, werd de route van het Thornspiccerpad gevolgd waarbij onder andere de

Auteur Henk van Leeuwen overhandigt het eerste exemplaar van zijn boek over wasserij Het Vertrouwen aan oud-werkneemster Gerrie Zwep.

landgoederen Old Putten, Schouwenburg en Klarenbeek werden aangedaan. De kortere route (10 kilometer) ging via de Hoge Enk, het Goorpad en de Kerkdijk terug naar Elburg.

De koffiepauzes waren bij het prachtig gerestaureerde boerderijtje van de familie Mooiweer aan de Oude Courageweg 2 (inclusief een interessante rondleiding) en bij de fundamenten van de Sint Ludgeruskerk.

Een week na de wandeltocht doneerde een deelnemend lid als dank voor de organisatie van de wandeltocht een bedrag van 500 euro aan de vereniging.

De **historische fietstocht** ging deze keer in noordelijke richting. Op zaterdag 8 juni vertrok een groep van 45 enthousiaste fietsers richting Noordeinde. Daar werd het kleine kerkje bezocht waarbij de koster iets vertelde over de geschiedenis van het bijzondere gebouw.

Via het Reevediep en de slingerende Zwartedijk werd richting Kampen gefietst waarbij de Koggewerf werd bezocht. Daar werden de deelnemers getrakteerd op koffie met iets lekkers. Onderweg werd enige historische informatie over het landschap verteld.

Bijzonder aan deze tocht is dat de tocht door drie provincies voerde: Gelderland, Overijssel en Flevoland.

Eefje Westerink en Andra Tichelaar in actie tijdens de Dialectavond in Oostendorp.

De Visserijavonden trokken opnieuw twee stampvolle zalen in Het Huiken.

De wandellaars poseren op 18 mei op het Landgoed Klarenbeek in Doornspijk.

Een lang lint van fietsers op de Zomerdijk tussen Kampen en Elburg op 8 juni.

EREBURGER VAN ELBURG

Tijdens de jubileumbijeenkomst van Arent thoe Boecop op 5 april werd Willem van Norel totaal verrast door de toekenning van het ereburgerschap van de gemeente Elburg. Omstreeks 20.30 uur nam burgemeester Jan Nathan Rozendaal het woord, waarbij hij het bestuur van Arent thoe Boecop van harte feliciteerde met het vijftigjarig jubileum. Hij wees daarbij op de vele activiteiten en hoogtepunten van de bloeiende vereniging. Daarna wilde hij zich richten tot een bijzonder lid van de vereniging, waarop hij werd onderbroken door de blazers van muziekvereniging Concordia. Nadat de deuren waren geopend, betrad een bonte stoet van mensen de zaal. Het bleek allemaal om Willem van Norel te gaan, die in de afgelopen veertig jaar deel had uitgemaakt van het bestuur (als vice-voorzitter) van de vereniging. Bestuurders van diverse verenigingen, raadsleden, vrienden, kennissen, bekenden en familieleden kwamen in een lange rij de zaal inlopen. Vervolgens hield de burgemeester een toespraak waarbij hij opsomde wat Willem in de afgelopen vier decennia allemaal had gedaan voor Elburg en voor Arent thoe Boecop in het bijzonder. Willem heeft Elburg niet alleen lokaal en nationaal, maar ook internationaal op de kaart gezet. De gemeenteraad van Elburg had daarom besloten (op voordracht van diverse personen) om Willem van Norel te benoemen tot ereburger van Elburg. Daarmee is Willem de vierde in de geschiedenis die zich ereburger van Elburg mag noemen. De drie andere ereburgers van Elburg zijn dr. H.J. Olthuis, mr. dr. G. Westerink en M. Seijbel. Tenslotte werd Willem ook nog toegesproken door Wim Hoekert en Gert van Norel. Naast een oorkonde ontving Willem uit handen van de burgemeester bloemen en een prachtige vergulde penning met inscriptie en het wapen van Elburg.

Burgemeester Jan Nathan Rozendaal kent het ereburgerschap aan Willem van Norel toe.

De familie Van Norel tijdens de toekenning van het ereburgerschap voor Willem van Norel.

Ereburger Maarten Seijbel feliciteerde Willem als een van de eersten met de benoeming tot ereburger van Elburg.

KLEINKINDEREN VAN HENK SLEBOS IN ELBURG

Eind januari 2024 overlijdt Marie Louise Anja (Malou) Slebos in de leeftijd van 77 jaar. Malou is de dochter van Henk Slebos en Maria Siers en wordt geboren in 't Harde aan de Eperweg. Bij de crematie van Marlou zijn alle 10 kleinkinderen van Henk en Maria Slebos – Siers aanwezig. Velen hebben elkaar lange tijd niet gezien, desondanks voelen ze een sterke band. Er worden plannen gemaakt om Elburg te gaan bezoeken en om historische plaatsen van opa Slebos te gaan zien. Kleinzoon Mark de Hoogh neemt de organisatie op zich en stuurt een e-mail naar het streekarchief. Medewerkster Irmgard Bons stuurt het bericht door

naar Cor Pieters, schrijver van het boekje over de Confectie Centrale, het bedrijf waar Henk Slebos mede-eigenaar van was. Er wordt contact gelegd en een en ander resulteert eind mei in een bezoek van zes kleinkinderen aan Elburg. Door (droevige) familieomstandigheden kan niet iedereen komen. Willem van Norel en Sonja en Cor Pieters ontvangen het gezelschap in het Gruithuis. Na de kennismaking volgt een presentatie over Henk en Maria Slebos, waarbij aandacht is voor de woon- en werkplaatsen, de Confectie Centrale, de gaarkeuken en het stropdassenatelier WECON in Wezep

waarvan Henk directeur/eigenaar was. Na het verwerken van alle indrukken vertrekken we voor een stadswandeling, waarbij we de sporen van de familie Slebos hebben gevolgd. Na terugkomst in het Gruithuis praten we nog lang na onder het genot van een drankje, waarbij enkele nieuwe leden voor onze vereniging worden "binnengehaald". En als dank voor deze bijzondere dag in Elburg ontvangt de penningmeester van Arent thoe Boecop een royale donatie voor de verenigingskas.

Cor Pieters
Elburg, 5 augustus 2024

De kleinkinderen van de familie Slebos op de stoep van het pand Van Kinsbergenstraat 3.

GEBOUW GEREFORMEERDE KERK DOORNSPIJK EEN EEUW OUD

Iets meer dan honderd jaar geleden valt binnen de kerkenraad van de gereformeerde kerk in Doornspijk de beslissing om een nieuw kerkgebouw te gaan realiseren. Het dan bestaande kerkgebouw uit 1888 werd als "noodkerk" gebouwd voor een prijs van fl. 4080. De kerk telde op dat moment ongeveer 590 kerkleden. In 1899 komt dominee C.S. Boss als predikant in de gemeente en daarmee begint een periode van bloei, onder andere zichtbaar in de groei van het aantal kerkleden. Aan het einde van de jaren 10 van de vorige eeuw zijn er ongeveer 800 leden.

De notulen van de kerkenraad verbranden in de nacht van 24 op 25 augustus 1923 als het huis van de scriba R. Prins door een vuurzee wordt vernietigd: men is er ternauwernood in geslaagd om het vege lijf te redden, er valt niet te denken aan het redden van de notulen en ook het massief zilveren avondmaalsstel gaat verloren. Dit stel was een cadeau geschonken door burgemeester Thomassen á Thuessink van der Hoop, zelf lid van deze kerk. We weten dus niet in detail hoe de besluitvorming binnen de kerkenraad verloopt. Wel zeker is dat de architect Herman Onvlee, uit Baarn, eind 1922/ begin 1923 van de kerkenraad de opdracht krijgt om de nieuwe kerk te ontwerpen. Onvlee is gespecialiseerd in (grote) villa's en kerkgebouwen. Naast de Doornspijkse kerk bouwt hij ook kerken in Bunschoten-Spakenburg, De Lier, Honselersdijk, Voorburg, Woerden en Krabbendijke. Het ontworpen kerkgebouw wordt gezien als een karakteristiek voorbeeld van gereformeerde kerkbouw uit de periode tussen de beide Wereldoorlogen, waarbij de invloed van het werk van architect Tjeerd Kuipers zichtbaar is.

De kerkenraad neemt uiteindelijk eind mei 1923 een definitief besluit over de bouw. Het Overveluwsch Weekblad en het Nieuws- en Advertentieblad voor Elburg en omstreken vermelden in hun

Het oude kerkgebouw en (op de achtergrond) de nieuwe Gereformeerde kerk van Doornspijk in 1924

editie van 2 juni 1923 dat "de kerkeraad der Gereformeerde Kerk te Doornspijk besloot tot den bouw van een nieuwe Kerk". Er is niets bekend over het aanvragen van een bouwvergunning voor de nieuwe kerk. We kunnen ervan uitgaan dat zo'n vergunning wel verstrekt is: een gebouw zoals deze kerk kan niet stiekem neergezet worden. We moeten overigens bedenken dat in de gemeente Doornspijk destijds de lijnen tussen bevolking en bestuur heel kort waren, waardoor vergunningverlening een zaak van enkele weken was. Er was geen uitgebreid bureaucratisch systeem zoals dat heden ten dage functioneert.

De kerkenraad houdt op 4 juli 1923 de aanbesteding voor de nieuwe Gereformeerde Kerk. De belangstelling vanuit de aannemers is heel behoorlijk, er zijn 20 gegadigden. De bouwprijs varieert van bijna achtenveertigduizend tot iets meer dan vijfenzeftigduizend gulden. Na overleg met alle betrokkenen wordt de bouw gegund aan de laagste inschrijver, de Gebroeders Van Rijswijk uit Heemstede. Deze gebroeders moeten een groot aannemersbedrijf hebben gehad. Ze halen binnen een week twee grote projecten

binnen: naast Doornspijk "winnen" ze ook de aanbesteding van een kerk in Woerden, deze heet nu de Opstandingskerk. Dit kerkgebouw is aanmerkelijk groter dan dat in Doornspijk en toont veel overeenkomst met dat in Doornspijk.

Vrijdagmiddag 28 september 1923 is het zover dat de eerstesteenlegging plaats vindt. Ook wordt er een oorkonde ingemetseld. Een belangrijk aantal gemeenteleden en andere belangstellenden is aanwezig om van deze plechtigheid getuige te zijn. De eigenlijke steenlegging wordt gedaan door het oudste lid van de gemeente, de dan 91-jarige Hendrik Blaauw (1832-1929). Hij spreekt na de steenlegging over de aanloop naar de nieuwbouw: *Waar nu het jongere geslacht het aandurft om te bouwen wens ik ook te volgen en heb deze steen gelegd. Ik hoop dat het werk gezegend mag worden en dat straks in het nieuwe gebouw Gods zegen zal zijn.* Hierna spreekt dominee De Jager zijn blijdschap en dank uit aan de oude broeder Blaauw. Hij memoreert dat hij in het verleden zelf is uitgenodigd om de eerste steen te leggen, maar van mening

is dat waar de predikant iemand is die komt en gaat, dit aan het oudste lid van de gemeente toekomt. Ds. de Jager spreekt dan naar aanleiding van 1 Sam. 7:12. *Hij wil de eerste steen Eben Haëzer (tot hier heeft de Heer ons geholpen) noemen en bij dit alles uit te spreken: Soli Deo Gloria.* Dan spreekt hij de aannemer, de heer Van Rijswijk toe, de opzichter Batelaan, en alle arbeidslieden. Tenslotte gaat ds. De Jager voor in gebed en is deze plechtigheid geëindigd.

Architect Onvlee overlijdt op 27 september 1923: één dag voor de eerstesteenlegging van de Doornspijkse kerk en één dag na de eerstesteenlegging van de Opstandingskerk in Woerden. Hij werkte tot aan zijn dood nog aan zes kerkgebouwen. De kerkenraad moet omzien naar een architect die de bouw van de kerk verder zal begeleiden en kiest daarvoor Peter Hendrik van Lonkhuijzen (1887-1944) te Harderwijk. Deze architect heeft in Harderwijk onder andere het Christelijk Lyceum (nu Nassau Veluwe College) ontworpen en 32 boerderijwoningen in de wijk Het Nachthok, onder andere aan de Roggelaan. Rond 1930 realiseert Van Lonkhuijzen de Plantagekerk in Harderwijk. Ook deze kerk heeft qua bouw veel gemeen met de kerk in Doornspijk.

Na de eerstesteenlegging gaat de bouw in Doornspijk voortvarend verder. De winter van 1923-1924 is een voor die tijd normale winter, veel kouder dan de winters in de huidige tijd. De periode van half december 1923 tot medio januari 1924 is de eerste koude periode, met rond de jaarwisseling temperaturen in de nacht tot 21 graden onder nul. Overdag komen de temperaturen doorgaans net boven het vriespunt. Ook de tweede helft van februari 1924 is koud. Er zullen in deze periodes dagen zijn geweest dat het te koud was om te metselen, maar het is niet na te gaan hoelang de metselaars "uitgevoren" waren. Toch gaat de bouw kennelijk wel vlot, want de kerkenraad zet eind maart het oude kerkgebouw te

De Gereformeerde kerk eind jaren zestig. Het huis en de opstallen van de familie Hooghordel zijn nog zichtbaar.

koop. Gegadigden kunnen eind maart/ begin april komen kijken en inlichtingen krijgen van ds. De Jager of van R. de Valk, de secretaris van de bouwcommissie. Normaal levert een goedlopende nieuwbouw geen nieuws op, tenzij er incidenten plaatsvinden.

Bij de bouw van de kerk zijn er tenminste twee gebeurtenissen die het regionale nieuws hebben gehaald. De aannemer heeft de bouw voor een scherpe prijs binnengehaald – hij was de goedkoopste van 20 inschrijvers - en daarom staat er druk op het werk: hoe sneller het werk gedaan wordt, hoe beter. De incidenten hebben in beide gevallen te maken met haast. Het eerste incident vindt plaats op zaterdagmiddag 8 december 1923. De uitvoerder heeft dan 14 mensen aan het werk om een klus af te maken in verband met de weersgesteldheid. Op zaterdagmiddag dit soort werk laten doen door de arbeiders is echter bij de arbeidswet verboden, tenzij er een vergunning is afgegeven. De uitvoerder heeft die vergunning niet, krijgt een proces-verbaal en moet zich op 4 maart 1924 verantwoorden bij de kantonrechter in Harderwijk. De uitvoerder is heel zenuwachtig, kan moeilijk uit zijn woorden komen en legt nog eens uit dat het werk af moest. De kantonrechter veroordeelt hem desondanks voor overtreding van

de arbeidswet tot het betalen van veertien gulden. Wordt er niet betaald dan moet de uitvoerder veertien dagen hechtenis uitzitten. Het tweede incident vindt plaats op zaterdagmorgen 24 maart 1924. Metselaar H. Boone (of Boonen) werkt op een hoogte van ongeveer tien meter aan de toren. Hij valt van de steiger en blijft gewond liggen. Dokter Plomp is heel snel ter plekke aanwezig en verleent eerste hulp. Het blijkt dat de verwondingen zodanig meevallen dat de patiënt in de loop van de dag naar huis vervoerd kan worden. Er is geen direct levensgevaar, wel heeft Boone veel pijn. Een dag of vijf later is zijn toestand bevredigend en is de pijn veel minder. Rijksveldwachter G(errit) Varekamp (1865-1941) onderzoekt het ongeval, hoort getuigen en maakt proces-verbaal op. Zodoende staat de uitvoerder op 20 mei 1924 alweer voor de kantonrechter in Harderwijk. Veldwachter Varekamp en metselaar Drost treden op als getuigen. Drost zegt dat de uitvoerder de mensen nogal "achter de broek" zit en Varekamp ziet dit als reden dat de steiger slecht gebouwd is, het moet allemaal te snel. De uitspraak in deze zaak is, ondanks lang zoeken, niet gevonden.

We richten onze blik nu figuurlijk naar beneden: we gaan naar de grond kijken waarop de kerk staat. We beginnen bij de oude, in 1888/1889 gebouwde noodkerk.

Het oude kerkgebouw en (op de achtergrond) de nieuwe Gereformeerde kerk van Doornspijk in 1924

Het oude kerkgebouw en (op de achtergrond) de nieuwe Gereformeerde kerk van Doornspijk in 1924

Deze kerk staat op "een stuk grond aan de Straatweg en dit heeft een grootte van vier aren en twintig centiaeren", dit is 420 m². De kerk heeft dit stuk grond in altijddurende erfpacht tegen een jaarlijkse canon (huursom) van tien gulden. Voor de liefhebbers: het kadastrale nummer is Gemeente Doornspijk Sectie D (Het Dorp) nummer 1909. Wanneer de nieuwbouw van de kerk ter sprake komt dan is dit perceel, samen met drie aangrenzende stukken grond, eigendom van Aaltje van Engelen (1865–1924), sedert begin 1903 weduwe van Hendrik Westerink. Aaltje verkoopt begin mei 1923 de vier percelen aan Marrigje van Zeeburg, (13 juli 1861– 7 november 1947), weduwe van Gerrit Vos sedert 11 januari 1923. Het gaat om de woning, het erf en de schuur die worden gehuurd door Gerard Hooghordel en om het stuk grond waarop het (oude) kerkgebouw staat, dit alles met een totale oppervlakte van 4300 m². Deze transactie is vastgelegd in een akte opgesteld door notaris Mr. J.F.Neeb uit Harderwijk en wordt door betrokkenen getekend in het logement De Roskam te Nunspeet. Marrigje van Zeeburg betaalt veertienduizend gulden voor het onroerende goed.

Korte tijd later begint de bouw van de nieuwe kerk, vlak naast de oude kerk. Marrigje doet voor het begin van de bouw de toezegging dat zij de grond onder het kerkgebouw zal schenken aan de Gereformeerde Kerk te Doornspijk. De schenking wordt in gang gezet door het aanvragen van koninklijke toestemming. Volgens het dan geldende Burgerlijk Wetboek is een machtiging tot aanvaarding van geschonken onroerend goed nodig middels een Koninklijk Besluit. Koningin Wilhelmina tekent op 29 juni 1925 het Koninklijk Besluit nummer 66, waarbij zij de gevraagde machtiging tot aanvaarding goedkeurt. Ze doet dat in Zermatt, waar ze dan verblijft tijdens haar zomervakantie. Er zijn dan geen belemmeringen meer om tot schenking over te gaan en op 10 september 1925 komt notaris Neeb uit Harderwijk naar de consistoriekamer van de nieuwe kerk om de schenkingsakte te passeren. De schenking bestaat uit de grond onder de kerk (1200 m²) en het huis, erf, schuur en bouwland naast de kerk (3100 m²). Het geschonken goed mag niet worden vervreemd of met hypotheek

belast. Marrigje houdt gedurende haar leven het recht van vruchtgebruik van het huis en terrein naast de kerk, gehuurd door Hooghordel. Dit betekent dat ze recht heeft op de huursom die Hooghordel betaalt.

Marrigje overlijdt in 1947 op de leeftijd van 86 jaar, ze heeft dus 22 jaar het vruchtgebruik kunnen genieten. Naast de grond doet Marrigje nog een aantal royale schenkingen. Zij betaalt het uurwerk met de luidklok, wijzerplaten en drijfstanden. Later financiert ze de aanleg van elektriciteit in de bijgebouwen van de kerkzaal. Naast Marrigje worden nog twee personen genoemd die een schenking doen aan de totstandkoming van de het kerkgebouw. Als eerste noem ik de weduwe H(endrika) L(odewyka) Volker van Waverveen – ter Meulen (1862 – 1943). In 1924 woont ze als "overbuurvrouw" van de kerk samen met haar jongste dochter Louise op het landgoed Klarenbeek. Moeder en dochter zijn Nederlands Hervormd. Mevrouw Volker van Waverveen schenkt de kroon en de stroom, de elektrische installatie en verlichting van de kerkzaal. De tweede schenker is de alom bekende notaris Meesters uit Nunspeet. Hij doet een schenking voor het orgel. Om erediensten, catechisaties en vergaderingen te kunnen houden is aankleding van het gebouw nodig. Vanuit het oude kerkgebouw zijn hoogstwaarschijnlijk de banken en het doopvont meegenomen. Een uitzondering zijn de banken voor de galerij; de kerkenraadsnotulen vermelden dat er drie nieuwe banken voor dit deel van de kerk gemaakt worden.

Er wordt voor de kerk een nieuwe kansel gemaakt en het podium wordt gelijktijdig groter gemaakt dan in het bestek staat. We moeten ons realiseren dat de kerk een voor die tijd hypermoderne kansel krijgt. Journalisten die bij de ingebruikneming van de kerk aanwezig zijn, vermelden in hun verslag dat de kansel "heel anders is dan normaal". Zij verwachten blijkbaar een kansel die hoog boven de kerkgangers aan de muur hangt. Het orgel wordt geleverd door de firma A.S.J. Dekker uit Goes. Deze firma heeft veel klandizie, vooral in Zeeland en tijdens de watersnoodramp van 1953 zijn

er van de door Dekker gebouwde orgels veel verloren gegaan of zwaar beschadigd. In de kerkzaal wordt – ook heel modern – centrale verwarming aangebracht. Deze verwarming wordt op kolen gestookt; de kachel staat in de kelder met daarbij een kolenhok. De predikant en scriba kopen een kolenkachel voor de kerkenraadskamer. Over het aanschaffen van meubilair in de lokaliteiten noteert de scriba dat "het wordt goedgevonden dit over te laten aan de vrouwen van de leden van de bouwcommissie".

De brand in het huis van scriba R. Prins – in de nacht van 24 op 25 augustus 1923 – waarbij de notulen vanaf 1888 en het avondmaalsstel vernietigd worden, is de aanleiding om een kluis met een zware stalen deur in de kerk te bouwen. In de kerk wordt een WC gemaakt, de kerkenraad laat deze ruimte tegen meerkosten betegelen. In het voorjaar van 1925 wordt achter de kerk een waterplaats (urinoir) gemaakt. Voor de watervoorziening wordt een puls geslagen en een pomp geïnstalleerd. Op de plaats van de oude kerk wordt een tuin aangelegd met lindebomen en zwarte beuken, geschonken resp. door de weduwen Blaauw en Vos. De familie Hooghordel krijgt een cadeau als "dank voor het verblijf van de kerkenraad tijdens de bouw". De eerste steen van de oude kerk wordt in de hal van de nieuwe kerk ingemetseld. De toren van de kerk blijkt een meter hoger te zijn dan in het bestek stond. De metselaars werden misschien zo onder druk gezet om snel te werken dat even vergeten werd op de tekening te kijken! De kerk moet ruim 4 m³ metselwerk als meerwerk betalen.

Dominee G. de Jager leidt de feestelijke dienst op dinsdagmiddag 17 juni 1924, waarbij het nieuwe kerkgebouw in gebruik wordt genomen. Onder het publiek zijn de verslaggevers van de Elburger Courant en De Harderwijker. Dank zij hun publicaties weten we gedetailleerd hoe de dienst verloopt. Naast de eigen kerkenraad zijn vele genodigden uit nabuurkerken aanwezig en ook

Marrigje Vos - van Zeeburg (1861-1947))

burgemeester Frieswijk en de wethouders van de gemeente Doornspijk bevinden zich onder het gehoor. De dominee houdt een overdenking en stelt daarin centraal dat Jezus Christus de hoeksteen is. De verslaggevers geven beiden een verslag van de preek en noemen het een gloedvol betoog. Na de preek wordt Psalm 147 vers 1 gezongen en luistert men naar de organist die de mogelijkheden van het orgel laat horen. Hierna neemt ds. De Jager weer het woord en spreekt zijn dank uit aan allen die meewerkten aan de bouw, aan hen die door giften de bouw mogelijk maakten en herdenkt hij architect Onvlee en ds. Boss die tijdens de bouw zijn overleden. Hij bedankt de Nederlands Hervormde Kerk die onderdak verleende aan de jeugd voor de catechisatie. Hierna zingt men Psalm 103 vers 1 en krijgen de buurkerken gelegenheid om te spreken. Uiteindelijk duurt dit zo lang dat er mensen de kerk uitgaan, waarschijnlijk omdat het melkenstijd is. Na de laatste spreker, een zoon van dominee Boss, eindigt ds. De Jager met dankgebed. Na de dienst is de kerkenraad nog enige tijd met de genodigden bijeen.

Cor Pieters
Elburg, 8 augustus 2024

SCHENKINGEN

In de eerste helft van het jaar 2024 ontving het bestuur de volgende schenkingen: Henk van de Streek uit Oldebroek schonk een aantal oude boeken en documenten. Ger van de Wetering uit Hoogeveen schonk een door hemzelf gemaakt schaalmodel van de Vischpoort. Zijn broer Thomas van de Wetering uit Amstelveen

overhandigde het bestuur twee schilderijen van Elburg, die door zijn vader waren gemaakt. Jennie Docter schonk enkele tipmutsen (met toebehoren) van haar grootmoeder Geertje Docter-van het Goor (Geert van Liep).

Rian Withaar schonk de schildersezal van haar vader, Reint Withaar. Trudie Hengeveld gaf de vereniging een inbindapparaat. Het bestuur waardeert dit alles zeer en wil graag bij deze haar dank uitspreken naar de schenkers.

OPROEP (1)

In het jaar 2025 hoopt de werkgroep Publicaties van Arent thoe Boecop een bijzonder tijdschrift te doen verschijnen over de vishandelaren en visventers in Elburg. De redactie zoekt hiervoor fotomateriaal, documenten, brieven en

verhalen in relatie tot vishandelaren, visrokers en visventers. Het magazine vormt een ondersteuning voor de museale bestemming van de palingrokerij aan de Rozemarijnsteeg 25. Mocht u over interessant materiaal

beschikken, dan kan contact worden opgenomen met Willem van Norel (0525-684595; willemvannorel56@gmail.com). Het afgestane materiaal zal binnen drie dagen weer zorgvuldig teruggebracht worden.

OPROEP (2)

In 2025 verschijnt de biografie over het bewogen leven van de Joodse onderwijzeres Anna Schapira (1912-1997). Anna Schapira werd op 24 december 1912 geboren in Monasterzyska (in Galicië) dat destijds deel uitmaakte van het Oostenrijks-Hongaarse Rijk. Het Joodse gezin Schapira verhuisde in 1914 naar Wenen.

Na de Eerste Wereldoorlog heersten er honger en tekorten in Wenen. Dat was de reden dat de 7-jarige Anna eind 1919 met de Weense Kindertransporten naar Nederland kwam om aan te sterken. Anna Schapira kwam terecht bij de Joodse familie Förster in Elburg. Na een paar

keer teruggekeerd te zijn naar Oostenrijk, bleef Anna voorgoed bij haar pleegouders in Elburg. Daar ging ze naar school en volgde ze uiteindelijk de opleiding tot onderwijzeres aan het Instituut Van Kinsbergen. Ze kreeg aan dezelfde school een baan. Nadat de oorlog uitbrak, kreeg Anna (gedwongen) ontslag op haar school. Ze vond vervolgens tijdelijk werk op een Joodse school in Utrecht. In 1943 werd ze tijdens een razzia in Amsterdam opgepakt en naar Westerbork vervoerd. Van daaruit werd Anna naar Bergen-Belsen gedeporteerd. Dit gruwelijke kamp wist ze ternauwernood te overleven.

Na de oorlog is Anna Schapira naar Israël geëmigreerd. Daar vond ze werk als psychotherapeute. Anna bleef ongehuwd. Ze kwam in 1993 nog een keer terug naar Elburg om een tentoonstelling te openen over het Joods leven in Elburg. Anna Schapira stierf in 1997 in Tel Aviv. Wellicht is er nog (aanvullende) informatie over Anna Schapira in de vorm van herinneringen, brieven, documenten en/of foto's? Mocht dat zo zijn, dan kunt u contact opnemen met Willem van Norel (willemvannorel56@gmail.com of 0525-684595).

PALINGROKERIJ ROZEMARIJNSTEEG 25

Op 1 december 2023 heeft het bestuur van Arent thoe Boecop, na goedkeuring van de leden, de voormalige palingrokerij aan de Rozemarijnsteeg 25 aangekocht van de familie Van Triest. De ondertekening van de koopakte door notaris Megchelsen, Frank en Mini van Triest en twee bestuursleden van Arent thoe Boecop vond plaats voor de hangen (rookkasten) in de palingrokerij.

Na de aankoop van het pand werd door het bestuur van Arent thoe Boecop een projectgroep ingesteld bestaande uit Lammert van het Goor, Willem van Norel, Kees van de Streek en Wim van Triest. Vrijwel onmiddellijk is de projectgroep overgegaan tot het aanschrijven en benaderen van fondsen en stichtingen voor financiële ondersteuning. De fondswerving verloopt tot op heden voortvarend.

Enige tijd geleden kreeg de projectgroep fantastisch nieuws van het Cultuurfonds (voorheen Prins Bernhard Cultuurfonds). De toewijzingscommissie van het Cultuurfonds had besloten om een bedrag van 50.000 euro toe te kennen aan het Elburger project.

Inmiddels heeft de projectgroep de eerste fase van de renovatie van het pand voltooid. Het gebouw is aan de buitenzijde geschilderd, de deurtjes van de rookkasten zijn gerestaureerd, de zoldervloer is vernieuwd, de tegelmuur op de begane vloer is gerestaureerd, de trap is verzet en er is op de zolder een (veilige) reling aangebracht.

Tijdens de Botterdagen, op zaterdag 14 september, kan het publiek tijdens een open dag de oude palingrokerij voor het eerst bewonderen. Voor eventuele nadere inlichting kunt u contact opnemen met Willem van Norel (willemvannorel56@gmail.com tel. 0525-684595).

Willem van Norel schildert het dakkapelletje.

De rokerij na de schilderwerkzaamheden.

Barend Bosman schildert de grote staldeur van de rokerij.

Werkzaamheden in de rokerij.

REUNIE MET OUD-BESTUURSLEDEN

Op vrijdag 19 april was er een bijzondere reünie van oud-bestuursleden in het Gruithuis aan de Krommesteeg. Ruim dertig oud-bestuursleden ontmoetten elkaar voor het eerst sinds vele jaren weer. Daarbij werden uiteraard mooie herinneringen opgehaald.

Naast de vele gesprekken waren er deze avond twee bijzondere agendapunten. Huidig bestuurslid Kees van de Streek nam in twee sessies een bijzondere uitzending op van de podcastserie Arent thoe Boecast. Met de oud-bestuursleden

Hennie Westerink-Zwart, Ad van 't Hoff, Peter van Beek en Philip Docter werden talloze bijzondere herinneringen en hoogtepunten van de vereniging opgehaald. De andere bestuursleden konden op deze manier volop genieten van de prachtige verhalen. Deze speciale aflevering 15 van de Arent thoe Boecast is via onze website beluisteren. Maar het is ook mogelijk via: <https://app.springcast.fm/podcast/arent-thoe-boecast> Tijdens het tweede deel van de avond presenteerde Willem van Norel

een bijzondere aflevering van de Per Secondewijzer Pubquiz over de geschiedenis van Elburg en Arent thoe Boecop. Na zes rondes van elk negen vragen bleken Philip Docter, Joop Zwart en Gerrit Hollander de meeste vragen goed te hebben. Huidig voorzitter Pauline van Zweden nam de vierde plek in en was daarmee de eerste dame in de eindscore. Na afloop van deze bijzondere reünie was er op de bovenverdieping van het Gruithuis nog een gezellig samenzijn.

ZOMERAVONDLEZINGEN

Voor het derde achtereenvolgende jaar organiseerden Arent thoe Boecop en het Nationaal Orgelmuseum een serie Zomeravondlezingen in de Boonzaal van het museum.

De avonden werden telkens gevuld door twee minilezingen met twee verschillende sprekers. Ook dit jaar was er een diversiteit aan thema's.

In een overvolle zaal beet Anton van Wezep op dinsdag 23 juli de spits af met een lezing over de bijzondere muurschilderingen in Elburg. Deze zijn met name in de Sint Nicolaaskerk prominent aanwezig. Gert van Norel hield na de pauze

een boeiende lezing over de Zuiderzeestoomtram, die tussen 1908 en 1931 onder andere door Elburg reed.

Op 30 juli gaf Gert van Norel een interessante lezing over de Elburger beurtschippers. Het tweede deel van de avond werd gevuld door Willem van Norel met een boeiend verhaal over de website www.elburginoorlogstijd.nl.

Maarten Seijbel hield op 6 augustus een verhaal over bijzondere mensen die iets voor Elburg hebben betekend. Maarten is een rasverteller met vaak veel humor. Na de pauze confronteerde Willem van Norel de toehoorders met tal van

interessante historische details in de Elburger binnenstad.

De vierde en laatste avond was op dinsdag 13 augustus. Gerjan Ruijter hield een referaat over de visserij in oorlogstijd. De vissers beleefden soms angstige momenten op het water in de periode 1940-1945.

De serie van acht lezingen werd afgesloten door Willem van Norel met het levensverhaal van Anna Schapira (1912-1997). In 2025 verschijnt de biografie over Anna Schapira. Zij keerde als enige van de voormalige Joodse gemeenschap van Elburg terug uit de vernietigingskampen.

TACHTIG JAAR D-DAY

Op donderdag 6 juni 2024 was het precies tachtig jaar geleden dat de Geallieerden landden op de stranden in Normandië. Deze grootste amfibische invasie staat in de geschiedenis bekend onder de codenaam Operatie Overlord. De Canadezen, Amerikanen en Engelsen openden op 6 juni 1944 via vijf stranden een tweede front in Europa. D-day betekende een beslissend keerpunt tijdens de Tweede Wereldoorlog.

Enige tijd geleden ontdekte Ada Heshusius-Jansen een schrift van haar moeder, Driesje Jansen-van Koot (1921-2004). Op 6 juni 1944 besloot Driesje, die met haar ouders en haar twee zussen aan de Beekstraat 21 woonde, om een dagboek bij te houden. De gebeurtenissen rondom de invasie in Normandië vormden daartoe de aanleiding.

De ouders van Driesje hadden destijds een kapperszaak. Via een goed verborgen radio werden vrijwel dagelijks berichten over het verloop van de oorlog

afgeluisterd. Daarnaast kwam de nieuwsvoorziening via illegale krantjes binnen. De berichten vormden de basis voor de dagelijkse stukjes die Driesje in haar schrift opschreef. De ene dag was er meer nieuws te melden dan de andere dag. Interessant is dat ook de gebeurtenissen in Elburg met enige regelmaat werden beschreven, met name de ontwikkelingen die vooraf gingen aan de bevrijding van Elburg, op 19 april 1945.

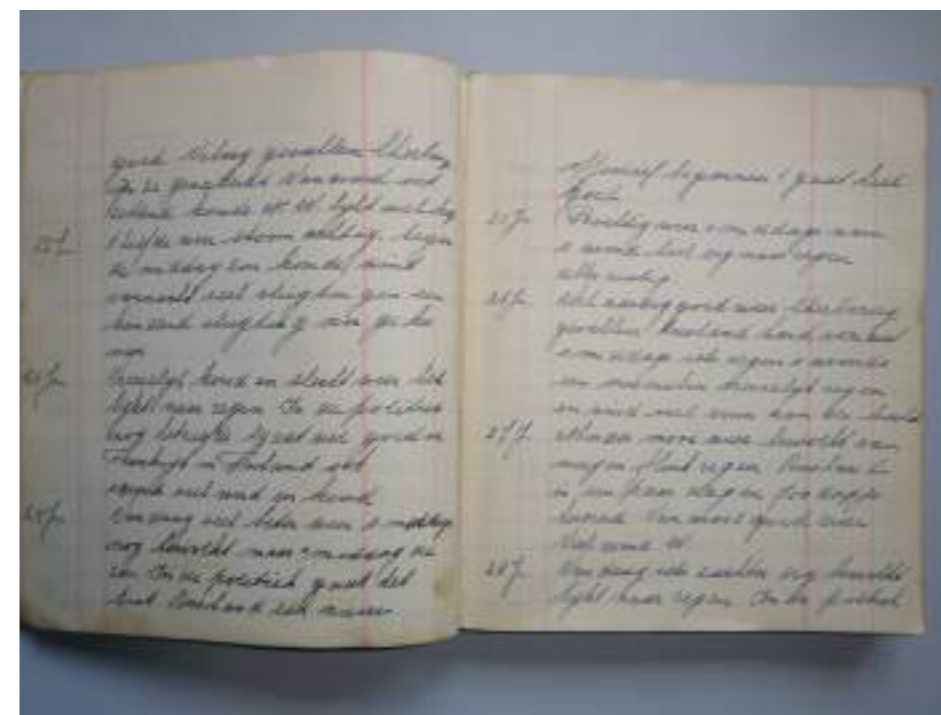
Het dagboek eindigt op 7 mei 1945, de dag dat er op De Dam in Amsterdam een dramatische schietpartij plaatsvond. Daarbij vielen tenminste 32 slachtoffers. De tekst van het unieke dagboek is te raadplegen op de website www.elburginoorlogstijd.nl/oorlogsverhalen/driesjevankoot/ Willem van Norel heeft het dagboek uitgetypt en heeft daarbij, samen met Ada Heshusius-Jansen, een inleidend woord geschreven.

Driesje van Koot (1921-2004).

Het schrift van Driesje van Koot, waarin ze het laatste oorlogsjaar heeft vastgelegd.

Een gedeelte uit het oorlogsdagboek van Driesje van Koot.

WERKGROEP BEGRAAFPLAATS DOORNSPIJK-DORP

Op 12 april 2024 hervatte de werkgroep Begraafplaats Doornspijk-dorp haar werkzaamheden met het rechtzetten, schoonmaken, restaureren en (opnieuw) beletteren van de grafstenen. De werkgroep is dit jaar versterkt met Rinus Hofstede, die al een aantal jaren in Doornspijk woonachtig is.

Vaak wordt door nabestaanden verzocht een bepaalde steen op te knappen, maar soms worden ook grafstenen gerestaureerd van mensen waar geen directe familie van bekend is. De werkzaamheden geven veel voldoening omdat het resultaat duidelijk zichtbaar wordt. Maar nog belangrijker is dat de nabestaanden ook een goed gevoel hebben wanneer een grafsteen van een dierbaar familielid er weer netjes verzorgd uitziet.

In de jaren 2022 en 2023 heeft de werkgroep in totaal ruim 160 stenen schoongemaakt en beletterd. Vanaf april 2024 zijn ondertussen meer dan vijftig stenen opgeknapt. Het totaal aantal komt daarmee ruim boven 200 herstelde grafstenen.

In augustus werd de grafsteen van Gerrigje van Zeeburg-den Besten (1867-1946) zorgvuldig beletterd door Jannie Groothuis. Gerrigje van Zeeburg-den Besten was getrouwd met Aart van Zeeburg (1862-1928). In de familie stond zij bekend als Opoe Van Zeeburg. Het echtpaar Van Zeeburg woonde met hun kinderen op de boerderij Soppenhof aan de Veldweg 48 in Doornspijk.

Na de dood van haar man zette Gerrigje de boerderij voort met hulp van haar kinderen. Om het inkomen aan te vullen, begon Gerrigje van Zeeburg in 1931 op

de boerderij een pension, waardoor ze met grote regelmaat deftige gasten (vooral uit Den Haag en omgeving) ontving.

Gerrigje van Zeeburg was een kordate en ondernemende vrouw. Ze was een vrouw met een groot Godsvertrouwen. Dat bleek in 1942, toen dokter Bruins een beroep op Gerrigje deed om (uiteindelijk) zes Joodse onderduikers (de families Kahn en Kreisberg) op te boerderij te verbergen. Ze was niet bang en twijfelde niet om verdrukte en vervolgd mensen te helpen. Op de boerderij werden korte tijd later enkele schuilplekken aangebracht. In de holle ruimtes boven de bedsteden en onder de zoldervloer konden de onderduikers zich verschuilen als er gevaar dreigde.

Er was op de boerderij geen gebrek aan voedsel. De boomgaard leverde veel fruit op. Appels, peren, pruimen en kersen waren er in overvloed. En ook melk, boter, rogge en aardappelen waren er voldoende. Uiteindelijk verbleven de Joodse onderduikers bijna drie jaar veilig op de boerderij. Groot was de vreugde toen op 19 april 1945 Elburg en Doornspijk werden bevrijd door de Canadezen en de Engelsen. De onderduikers hadden het allemaal overleefd.

Gerrigje van Zeeburg-den Besten stierf op 21 december 1946 op 79-jarige leeftijd. Ze werd begraven op de begraafplaats in Doornspijk-Dorp.

Op 6 april 1981 werd aan Gerrigje van Zeeburg-den Besten postuum de Yad Vashem penning uitgereikt. Deze hoge onderscheiding was aangevraagd door Robert Sylvain (Rob) Kahn, die in de periode 1942-1945 was ondergedoken bij de familie Van Zeeburg. Tegelijkertijd werden ook haar kinderen Harmpje, Cornelia Reintje, Jantje en Beert erkend als Rechtvaardigen onder de Volkeren.

Gerrigje van Zeeburg-den Besten (1867-1946).

Jannie Groothuis bezig met het beschilderen van de grafsteen van Gerrigje van Zeeburg-den Besten.

Grafsteen van Gerrigje van Zeeburg-den Besten.

BERTHA BROMET EN DE FAMILIE VAN ESSEN

Op woensdag 6 december 2023 kreeg het bestuur van Museum Sjoel Elburg een prachtig schilderij aangeboden van de familie Demeijer uit Rijswijk. Bij dit schilderij hoort een bijzonder verhaal. Het is een portret van Bertha Bromet in padvinderijtenue, gemaakt in 1953 door haar moeder Annie Bromet-Nabarro.

Het onderduikverhaal van Bertha Bromet staat opgetekend in het boek Joods leven in Elburg van Willem van Norel. Bertha werd op 6 juni 1941 in Amsterdam geboren. Haar ouders waren Jacques Willem Bromet en Annie Nabarro. Toen het in Amsterdam in 1943 te gevaarlijk werd, besloot het Joodse echtpaar Bromet onder te duiken. Ze vonden een veilige plek bij de familie Van de Kruisweg in Oldebroek. Bertha Bromet vond onderdak bij de familie Flier aan de Mulligenweg 13 in Oldebroek, waar op dat moment ook haar tante Blanche Vieijra en haar dochtertje Rachel verbleven.

Door verraad werden Jacques Willem Bromet en zijn vrouw Annie gearresteerd en overgebracht naar het Huis van Bewaring in Arnhem. Via Westerbork kwamen ze uiteindelijk in Auschwitz terecht. Daar stierf Jacques Willem Bromet. Zijn vrouw Annie overleefde de verschrikkingen van Auschwitz en Bergen-Belsen.

Bertha Bromet was op verschillende adressen ondergedoken. Ze verbleef de laatste periode van haar onderduiktijd bij de familie Van Essen aan de Zuiderzeestraatweg 39 in Oostendorp. Vanwege hun moedige optreden kregen Hermanus Marinus (Herman) van Essen

en (postuum) zijn vrouw Elisabeth Cornelia van Essen-Kuiper in 1983 de Yad Vashem onderscheiding toegekend.

Na de oorlog werden moeder Annie Bromet en haar dochter Bertha herenigd.

In 1964 trouwde Bertha Bromet met Max van Dam. Met hun beide zoons Simon en Jacob emigreerde het gezin Van Dam-Bromet in 1997 naar Israël. Het schilderij bleef in Nederland achter en kwam uiteindelijk in handen van Peter Demeijer.

Enige tijd geleden deed Max van Dam vanuit Herzliya (Israël) het verzoek om de grafstenen van de familie Van Essen op te knappen. De graven bevinden zich op de begraafplaats aan de Bovenweg op 't Harde. Max had ontdekt dat de stenen er slecht aan toe waren. Willem van Norel heeft deze klus op zich genomen. Na een grondige reiniging zijn de stenen opnieuw beletterd. Op de steen van Hermanus Marinus van Essen staat uitdrukkelijk het woord pleegvader vermeld.

Het echtpaar Van Essen had tijdens de oorlog (nog) geen kinderen. Kort na de oorlog zou hun enige zoon Bertus worden geboren. De Van Essens vertelden hun burens dat Bertha de dochter was van een zuster van Herman. Om de adoptie de schijn van wettigheid te geven, liet Herman van Essen Bertha in zijn trouwboekje inschrijven, zonder de geboortedatum in te vullen. Bertha Bromet is tot augustus 1945 bij het echtpaar Van Essen gebleven.

Het echtpaar van Essen wordt gefeliciteerd tijdens een feestelijke gebeurtenis.

Het schilderij van padvindster Bertha Bromet.

De grafsteen van Elisabeth Cornelia van Essen-Kuiper en haar zoon Albertus (Bertus).

De grafsteen van Hermanus Marinus van Essen.

VEERTIG BEWOGEN JAREN VOOR LOKALE OMROEP ELBURG

Het jubileumjaar 2024: 40 jaar Lokale Omroep Elburg. Op 26 november 2024 gaat de vlag uit. Het is een bijzonder jubileum dat wellicht voor de laatste keer gevierd wordt. In 2026 gaat de LOE op last van de rijksoverheid op in de streekomroep VRMG, waarvan de omroep deels financieel afhankelijk wordt.

De Lokale Omroep Elburg is al 40 jaar een bewegelijke organisatie, soms met groeistuipen, soms met een rustig stijgende lijn. De vrijwillige medewerkers komen, en sommige gaan wanneer ze willen, laten alles uit handen vallen of bieden een redelijke opzegtermijn aan. Het blijft een dynamische wisselwerking tussen de bestuurlijke, inhoudelijke en technische krachten.

Een werkgroep van enthousiaste radiovrienden legt in 1982 de eerste steen. Ze vinden dat een lokale radio een kans verdient om uit te groeien tot een spreekbuis voor de inwoners van de kernen Doornspijk, Elburg, 't Harde, Hoge Enk en Oostendorp. Verder voor verenigingen, sociaal- maatschappelijke en culturele instellingen, voor het onderwijs, het bedrijfsleven en uiteraard voor de lokale democratie.

In 1982 zoekt de werkgroep juridisch en organisatorisch onderdak bij de stichting HOED. Men wil onder de verantwoordelijkheid van deze welzijnsinstelling het nodige voorwerk voor de oprichting van de omroep verrichten. Het echte werk begint met de ondertekening van de oprichtingsactie door voorzitter Frans van Ginkel en secretaris Hans Kooman. Gedurende de 40 jaar komen en gaan de bestuurders, allen met een ervaring rijker. Het besturen van een organisatie met 100 vrijwilligers met elk een eigen taakopvatting en een

De LOE is een omroep voor alle kernen in de gemeente Elburg.

eigen mening is geen sinecure. Meestal gaat het goed, soms gaat het minder goed.

De kurk waarop de LOE al 40 jaar drijft zijn de vrijwilligers. Het radio-avontuur begint in 1984 met dertig enthousiastelingen. Het is een rijk geschakeerd gezelschap. De een is goed in techniek, de ander kan vlot praten en zijn/haar favoriete muziek draaien. Weer anderen wagen zich aan interviews en zelfs reportages op het voetbalveld of bij de Sinterklaasintochten. Het zijn amateurs met een professionele instelling, vaak eenlingen in hun eigen koninkrijkje. In de loop der jaren groeit de LOE tot 100 vrijwilligers, die zich met hart en ziel inzetten. Niet alleen voor de programma's, maar ook voor de kabelkrant en de televisie. Ze verrichten ook hand- en spandiensten bij verbouwingen van de studio's en de technische inrichting ervan. Het zijn vrijwilligers met gouden handen en goede intenties.

Wereldrecord Guinness Book of Records
De held is Albert Vierhuis, dj en verslaafd aan het maken van zijn favoriete programma's. Hij besluit in april 2000 mee te doen aan de 'Radio dj Marathon'. Hij wil het bestaande wereldrecord van

51 zenduren overtreffen, en daarmee een aantekening in het Guinness Book of Records krijgen. Vanaf 24 april 00.00 uur draait hij dag en nacht jingles. Hij is non-stop in gezelschap van medestrijders van de LOE, die hem wakker moeten houden. Op 26 april 12.00 uur heeft hij het wereldrecord van 60 uur gehaald. Hij krijgt zijn aantekening in het Guinness Book of Records.

Bijna Lokale Omroep van het jaar

In 1998 is de LOE een van de vijf genomineerde lokale omroepen die meedingen naar de onderscheiding 'Beste omroep van het jaar'. Maar liefst 164 lokale omroepen hopen op deze prestigieuze prijs. De inzendingen van de LOE zijn: de LOE WK-prijsvraag en de LOE-kids scholendag, de programma's Piet en Alleman, de Ochtendspits, Marco Borsato Special, Wekkerradio, Woorden en Klanken, de LOE jingles en de uitzendingen op zondagmorgen. De winnaar van 1998 is 'Lokale Omroep Venlo'.

Financiële zorgen

De LOE beschikt in 1987 wel over een permanente zendvergunning, maar krijgt nauwelijks subsidie van de gemeente. In

Albert Vierhuis achter de regietafel in de studio.

De nominatie in 1998 voor het RTV festival.

elk geval niet genoeg om de technische apparatuur te kopen die nodig is voor een radiogeluid zonder ruis en voor goede tv-presentaties. Ook de reclame op de radio en de kabelkrant levert te weinig op voor extra investeringen in techniek. In november 1996 en juni 1997 ontvangen de inwoners en de ondernemers in de gemeente Elburg een brandbrief met de vraag: 'Moet de LOE blijven? Met tegelijk het antwoord: 'Ja, de LOE moet blijven.' Daarop volgt een verzoek: "Draagt u

de LOE een warm hart toe? Stel ons dan niet teleur en word donateur'. Het aantal donateurs is van 400 naar 766 gestegen met een gemiddelde donatie ruim 20 gulden. Het aantal bedrijven dat reclames maakt, is van 4 naar 18 gegroeid. Ook hebben zich 25 nieuwe vrijwilligers aangemeld. Daarnaast ontvangt het bestuur in 1999 een gift van 25.000 gulden. De volgende jaren gaat het goed, ook door de invoering van de lokale opslag van het rijk die de gemeenten verplicht jaarlijks een subsidie per aantal inwoners toe te kennen. De gemeentelijke subsidie stijgt dan met 3.000 gulden.

Lokale radioprogramma's

De medewerkers zijn druk met het maken van programma's, deels vanuit de studio en deels vanuit locaties in de vijf kernen van de gemeente. Uit het jaarverslag van 1986 blijkt dat de LOE maandelijks 531 uren uitzendt, waarvan 130 uur kerkdiensten, 121 uur sport en actualiteiten, 145 uur programma's met geestelijke strekking en 51 uur politiek. De overige uren gaan naar kleuter- en jongerenprogramma's, naar verzoekplaten en extra uitzendingen. De LOE is zeven dagen per week in de lucht, mede door het raamprogramma van Omroep Gelderland.

In 2008 zendt de LOE 24/7 eigen programma's uit, zonder Omroep Gelderland. Van de zendtijd tussen 7.00 en 23.00 uur besteedt de omroep 50% aan informatie, cultuur en educatie. Samengevat worden er 18 muziekprogramma's met informatie uitgezonden, 10 actualiteitenprogramma's, 2 politieke programma's, 2 sportprogramma's, 1 ouderenprogramma, 3 jongerenprogramma's, 5 religieuze programma's en 3 cultuurprogramma's. Achter dit omroepwerk staan 87 betrokken vrijwillige medewerkers, deels verantwoordelijk voor de techniek en deels voor de inhoud en de presentatie.

Het Commissariaat voor de Media sleutelt voortdurend aan de voorwaarden waaraan een publieke lokale omroep moet voldoen. Vanaf 1 januari 1999 gelden de ICE-norm: I staat voor informatie, C voor cultuur en E voor educatie. De LOE moet wekelijks 56 uur lokaal getinte programma's maken. Wie zich er niet aan houdt dreigt de zendmachtiging te verliezen. Meestal gaat het goed, soms zijn er zorgen.

Kijk- en luisteronderzoek

Bij het bestuur en de medewerker leeft een aantal vragen zoals: voor wie doen we al dit werk, wie zijn onze luisteraars en wat willen ze horen? Studenten van de opleiding Communicatie aan de Hogeschool Windesheim in Zwolle houden in 2006 een kijk- en luisteronderzoek. Ze ondervragen mondeling, schriftelijk en telefonisch 400 inwoners in de gemeente Elburg, verdeeld over de vijf kernen. Uit het onderzoeksrapport blijkt dat de naamsbekendheid van de LOE groot is. 86% van de inwoners geeft aan de LOE te kennen. Een percentage van 33% van de inwoners vindt de LOE een kerkelijke zender. 18,5% beoordeelt de omroep als muziekzender en 18,3% vindt de LOE een complete zender. De LOE krijgt een vrij hoog cijfer toebedeeld. 34% geeft de LOE een 7, het cijfer 6 geeft 23% en 22% geeft

Oud-voorzitter Hans Kooman in de studio aan de Zuiderwalstraat.

LOE achtergrondbeeld van het Lokaal Nieuws.

De voorpui van de studio van de LOE aan de Vrijheidsstraat.

De zeven voorzitters van de lokale omroepen die samen streekomroep De Nieuwe Hanze vormden. Bron: Huis aan Huis januari 2015.

Medewerkers LOE (jaar?)

het cijfer 8. Er zijn echter ook kritiekpunten die de LOE zich ter harte moet nemen.

LOE gaat digitaal

In augustus 1998 is het bestuur door de gemeente benaderd met het voorstel een kabelkrant op te zetten. De LOCO Mediagroep uit Oldebroek - die ervaring heeft in het lanceren en onderhouden van een kabelkrant - biedt kennis, kunde en service aan in ruil voor een verdeelsleutel uit de reclame-inkomsten van 75% LOCO en 25% LOE. De samenwerking wordt geen succes. De berichtgeving stelt teleur. Voor het LOE-bestuur staat het besluit vast: op 16 december 2000 begint de LOE een eigen kabelkrant met vooral lokaal nieuws en reclame van lokale bedrijven. In juli 2002 bestaat het team van de kabelkrant uit zeven vrijwilligers, onder wie fotografen, een technicus en een vormgever. Vanaf 2015 zijn naast de kabelkrant ook veel bewegende beelden te zien: onder meer het weekoverzicht,

reportages, interviews, populaire video's, het Sinterklaasjournaal, films van evenementen, vergaderingen van de gemeenteraad en de verkiezingen van de gemeenteraad. De LOE is ook dagelijks te volgen op facebook. Een technische vooruitgang van analoog naar digitaal, van handwerk naar automatisering. De 'LOE' groeit van LOEfm, LOEtv, LOEsite en digitale media naar 'LOEmedia'.

Het rijk wil streekomroepen

Volgens de Mediawet moeten over twee jaar 264 lokale omroepen samengevoegd zijn in samenwerkingsverbanden van 80 streekomroepen. Doel is dat de regionale samenwerkingsverbanden de lokale informatievoorziening op een hoger journalistiek niveau tillen. De lokale omroepen blijken niet aan de eisen van kwantiteit en kwaliteit van lokale en journalistieke berichtgeving te voldoen. De gemeente Elburg voelt er in 2013 niets voor dat de lokale omroep opgeslokt

wordt in een samenwerkingsverband. Desondanks wordt de LOE tot 2018 partner in de streekomroep 'Regionale Media Vereniging de Nieuwe Hanze' samen met de lokale omroepen in Hattum, Kampen, Zwolle, Olst-Wijhe en Dronten. Dit verband valt uiteen. De gemeente Elburg geeft de voorkeur aan de omroepen in Nunspeet en Oldebroek. In oktober 2023 ontstaat de streekomroep met de A1Mediagroep, LOCO Mediagroep, LOEmedia en RTV Nunspeet onder de naam 'Veluwe Randmeer MediaGroep'. Deze streekomroep brengt nieuws uit de gemeenten Barneveld, Elburg, Ermelo, Harderwijk, Nijkerk, Nunspeet, Oldebroek en Putten, via de website www.VRMG.nl.

Viert de LOE nog het 50-jarige bestaan? Wie weet wat er dan speelt.

Brigitte Hemming
Elburg, 20 juli 2024

De voorpui van de studio van de LOE aan de Vrijheidsstraat.

EXPOSITIE SCHEEPSMODELLEN IN MUSEUM ELBURG

De wedstrijd met scheepsmodellen bij het Zwembad in Elburg (1941) was een initiatief van dominee H.J. Olthuis.

In november 2023 is binnen het bestuur van Arent thoe Boecop het plan ontstaan om in 2024 in Museum Elburg een expositie in te richten van Elburger scheepsmodellen. Bijzonder is dat bij het samenstellen van deze expositie Arent thoe Boecop en Museum Elburg de krachten hebben gebundeld door gebruik maken van elkaars expertise en deskundigheid. Vijf leden van Arent thoe Boecop hebben aangeboden om als gastconservator op te treden in Museum Elburg voor het samenstellen van deze bijzondere tentoonstelling over scheepsmodellen. De groep bestaat uit Steven Jansen, Martin Jansen, Wim van Triest, Lex Terpstra en Willem van Norel. Deze tentoonstelling past in het kader van de activiteiten met betrekking tot het 50-jarige bestaan van de oudheidkundige vereniging Arent thoe Boecop.

In de vorige eeuw waren in Elburg diverse mensen actief met het maken van

scheepsmodellen. Scheepstimmerman Daan Balk, maar ook diverse vissers maakten in hun vrije tijd met eenvoudige gereedschappen prachtige modellen van botters, bonzen, pluten, punters en aken. Dat heeft er uiteindelijk toe geleid dat vele tientallen scheepsmodellen momenteel in diverse huiskamers in Elburg als pronkstukken staan opgesteld.

Directeur Anne-Marie van Hout van Museum Elburg heeft gedurende de maanden september en oktober 2024 de grote tentoonstellingsruimte van Museum Elburg beschikbaar gesteld. De zaal is ingericht met scheepsmodellen van diverse Elburger sloopjesbouwers. Daarnaast hebben de karakteristieke vissersportretten van Jurrie van der Heide (1928-2016) een prominente plek in de tentoonstelling gekregen. Enkele schilderijen van Jos Lussenburg en visserijattributen (uit de depots van Arent thoe Boecop en Museum Elburg) hebben

de ruimte verder opgevuld. Een door Barend Bosman gemaakt filmpje, met in de hoofdrollen Lex Terpstra en Hans aan 't Goor, brengt in beeld hoe de sloopjes met veel geduld en vakmanschap tot in detail worden gebouwd.

De basisscholen in de gemeente Elburg zullen via de Cultuurmakelaar gericht worden uitgenodigd voor een bezoek aan de tentoonstelling. Lex Terpstra zal enkele eenvoudige workshops organiseren, waarbij kinderen de kans krijgen de techniek te leren voor het maken van een eenvoudig scheepsmodelletje.

De tentoonstelling zal op donderdag 5 september worden geopend. Vanaf vrijdag 6 september tot en met zaterdag 2 november zal de tentoonstelling voor het publiek te bezichtigen zijn in Museum Elburg.

PRESENTATIE KUNSTKIJKBOEK

Tijdens de buitengewoon gezellige jubileumavond ter ere van het vijftigjarig jubileum van de vereniging waren op vrijdagavond 5 april alle (huidige) actieve vrijwilligers van de werkgroepen uitgenodigd.

Met luide stem werd de avond geopend door stadsomroeper Gertjan van der Heide, waarbij hij het bestuur en de leden van Arent thoe Boecop van harte feliciteerde met deze bijzondere mijlpaal. Pauline van Zweden heette daarna de ruim 150 vrijwilligers welkom en preees hun onmisbare inzet voor de vereniging. Met grote waardering benoemde ze de diverse werkgroepen

zoals de vrijwilligers van de Begraafplaats Doornspijk-Dorp en de Begraafplaats Nunspeterweg, de werkgroep Kruidentuin, de werkgroep Publicaties, de werkgroep Archeologie, de werkgroep Bibliotheek, de suppoosten en bestuurders van de Visafslag, de groep Hellebaardiers en trommelaars, maar ook de bezorgers en inpakkers van de publicaties. Het bestuur van Arent thoe Boecop is bijzonder trots op alle enthousiaste en gedreven vrijwilligers die gezamenlijk de vereniging tot een succes maken.

Een hoogtepunt van de avond was de presentatie van het kunstboek *Schilders geïnspireerd door Elburg*. Jolande Cleijisen, Hanneke Klijnstra en Elly Plugers zijn

de samenstellers van deze publicatie, waarin talloze schilderijen met betrekking tot Elburg zijn afgebeeld en beschreven. Diverse bekende en minder bekende schilders hebben de haven, de karakteristieke Vischpoort, de straten en de stegen en de unieke gebouwen van Elburg in de loop der jaren op het doek weten vast te leggen. De prachtige schilderijen zijn gefotografeerd door Hanneke Klijnstra, de teksten zijn geschreven door Elly Plugers en de teksten zijn geredigeerd door Carla Kühne en Pauline van Zweden. De coördinatie en eindredactie van het boek zijn uitgevoerd door Jolande Cleijisen.

Hanneke en Jolande werden geïnterviewd door Pauline van Zweden en vertelden hoe het boek tot stand was gekomen. Daarna werd het eerste exemplaar van het boek vanaf de (geschonken) schildersezels van de familie Withaar onthuld door Hanneke Klijnstra, waarna de publicatie door Jolande Cleijisen werd aangeboden aan de kunstverzamelaar Ko van Twillert. Laatstgenoemde was heel verrast met deze eervolle waardering, waarna Van Twillert een kort dankwoord uitsprak. In de zaal zaten diverse eigenaren van schilderijen die spontaan hebben meegewerkt aan de totstandkoming van deze prachtige uitgave. Alle leden van Arent thoe Boecop hebben in april deze publicatie ontvangen.

Hanneke Klijnstra onthult het Kunstboek in aanwezigheid van Jolande Cleijisen en Pauline van Zweden.

Hanneke Klijnstra en Jolande Cleijisen onthullen het Kunstboek onder toezien van Ko van Twillert.

Ko van Twillert neemt vol trots het eerste exemplaar in ontvangst van het Kunstboek.

Stadsomroeper Gertjan van der Heide opent met luide stem de jubileumavond.

EXCURSIE NOORD-GRONINGEN

Op zaterdag 19 oktober hopen we per touringcar een excursie te organiseren naar Het Hogeland in Noord-Groningen. We beginnen de dag met een bezoek aan het Openluchtmuseum Het Hoogeland in Warffum. Daarna gaan we voor een kort bezoek naar de Catherinakerk in Ulrum (de kerk waar in 1834 de Afscheiding begon).

Vervolgens bezoeken we het Museum Wierdenland in Ezinge met tevens een bezoek aan de bijzondere kerk. In het museum is veel aandacht voor de unieke archeologische opgravingen van de wierde Ezinge onder leiding van professor Van Giffen.

De dag wordt afgesloten met een bezoek aan Westeremden, waar de bekende kunstschilder Henk Helmantel in De Weem zijn unieke schilderijen laat zien.

Het vertrek per bus is om 7.30 uur vanaf Het Schootsveld. Deelnemers kunnen zich uitsluitend aanmelden via de website www.arentthoeboecop.nl. De kosten voor deelname aan deze interessante excursie bedragen 40 euro per persoon. Geadviseerd wordt een lunchpakketje mee te nemen. Er wordt gevraagd (indien in bezit) om de museumjaarkaart mee te nemen.

De inschrijving start op vrijdag 4 oktober. Er kunnen maximaal 50 leden mee. Voor eventuele inlichtingen kunt u contact opnemen met Willem van Norel (willemvannorel56@gmail.com of 0525-684595).

Het interieur van de kerk van Ulrum waar in 1834 de Afscheiding begon.

De kerk van Ezinge.

Een prachtig stilleven geschilderd door Henk Helmantel.

OPEN MONUMENTENDAG EN BOTTERDAGEN

Het thema van de Open Monumentendag op 14 september staat dit jaar o.a. in het teken van 'verbinding'. In het kader daarvan hebben we vanuit het Botter/Open Monumentendagcomité twee wandelingen en een fietstocht samengesteld. De fietstocht (20 km) en een van de wandeltochten (4 km) gaan over de verbinding van het oude en het nieuwe land.

De tweede wandeltocht gaat over de waterverbindingen rond Elburg (8 km). Ook hebben we voor de jeugd een speciale speurtocht samengesteld, in samenwerking met het Museum Elburg. Op Open Monumentendag/Botterdag kunt u deze routes verkrijgen bij ons kraampje op de Vischmarkt in Elburg Vesting.

Pauline van Zweden
Elburg, 31 juli 2024

De haven van Elburg tijdens de Open monumentendag en Botterdagen 2022.

De Kroniek kwam tot stand dankzij de financiële bijdrage van de volgende bedrijven:

COLOFON

De Kroniek is een uitgave van de oudheidkundige vereniging

Arent thoe Boecop.

Bestuur:

Pauline van Zweden, voorzitter

Jolande Cleijisen, secretaris

Lammert van het Goor, penningmeester

Willem van Norel

Kees van de Streek

Wim van Triest

Joop Zwart

Secretariaat:

Postbus 117, 8080 AC Elburg

www.arentthoeboecop.nl

info@arentthoeboecop.nl

Bankrekeningnummer:

NL03 RABO 0129 2174 84

Oplage: 2150

Redactie: Willem van Norel

Tekstredactie: Anneke de Reuver

Artikelen: Willem van Norel en Pauline van Zweden

Opmaak: Studio LUSIN

Foto's: Kees Bruijnes, Rob Clement en Hanneke Klijnstra

Bezoek ook onze Facebookpagina voor actuele informatie:

@arentthoeboecop

Arent
thoe
Boecop

